

Sm.

Uppf. P. G. Pettersson

38

Uppfärda. Ker. Kaysa Walberg.

Hithörande tankar och tro om maran under nattetid.

Man trodde allmänt under våra förfäders tid på detta fenomenala vidunder som red på ston under nätterna, detta var något som plågade dyusen mycket svårt, som det gav sig till synes då man kom uti stallarna på morgnarna, där mörkarna stod genomskettiga och darrade av skräck och bygd, man hade då till att övartäcka dem med firhinspällar och täcken till de var torra och återfick sina krafter, detta var icke något vattenväsende som här infan sig, det var ett helt annat övernaturligt väsende, ja man hade många ansichter här om man hade alldrig kommit till något säkert resultat, övar vad detta kunde vara för ett argt väsende som plågade på detta oberohärliga sätt de som dyusen som stod där bandna och icke kunde förflytta sig, man stälde vakt för att utöna denna hemligheten, när man hade alldrig upptäckt vad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

3169

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

Lånna plågoanden hade sin upphovst utav, värd för
 fädar hyste många avsichtar och tro härom, man trodde
 att dät var en ovd ande efter någon soliden ovän till
 ägaren som på dätta sätt kom på nattetid för att på dät
 ta sätt angis mäd männen, dät är att märka dät, att en
 valack, en häst, förkom dätta alldrig med, om man stäl-
 de vakt uti stallen där männen stod så pågick dätta
 lika fallt mellan kl. 12. och 2- på natten, män man
 kunde icke upptäcka någon skenad som red på dyu-
 nett, män län stampa och svettades fändligt, man yar-
 de allt för att hindra dät män allt var förgäves,
 dät enda medel som yälpte var att binda två skarpa
 slipade knivar i hars övar länden, då man yarde
 dät gick dyuret fri från mararar där natten, män
 dätta var med stor risk förenatt ty vid tillfälle
 då dyuret skulle lägga sig eller stiga upp kunde
 dyuret lätt äströmma sig värstade skador

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

Det var så många delade trobar på vad maran kunde
 vara för en osynlig ande efter som man aldrig förmådde
 upptäcka något spår efter den varelsen till någon upp-
 lysning om dens bestalt. Tankarna var delade på flera
 sätt. Härn, ordet maran betydde för våra förfäder,
 "alltid osynlig" man trodde på någon trollpacha
 som hade fötlet leya sig av någon vän till att
 plåga dyuret på dätta sätt. Man trodde och hä till dät
 var jävelen som omgicks med männen under
 denna tid på natten, att dyuret såg något dät
 kunde man mycket väl förstå, efter som det smär-
 hade och frustade och spåvode, för än dät allvarliga
 började, ty hästar och hundar ser vad icke en mä-
 niska kan upptäcka, men då maran kom på
 den plats som ännu var kunde icke dyuret
 fötla sig, utan endast stod och smättrade
 på ett och samma ställe till hon signade till golvett.

om hästning, hos ston, hos och får.
 dätta hade icke någon beröring med maran, dät var
 onda människor som vållade dätta s. h. trollgalekar och
 dito häringar, som sände ut sina trollkvarar till
 att spy uti deras fodstrummar, då dyuret fick
 dätta i sig, blev dät sjuk, och på den blev att dyuret
 ett kastade och kunde även dö, om man icke
 upptäckte dät uti rätt tid och fick giva dyuret dät
 matlyft som användades, nämligen midvintermar-
 dagg och myrhyard, som båda delar var upptaget
 mellan kl. 12 och 1 midvinternatten, ty sådant
 hade alltid vara förfärdar uti beredskap förvarat
 uti ett bokhåvarn efter en bok eller en bagge
 som var slaktad tomardagen, ty även en bag-
 ge som hade hosn kunde användas till dätta
 ändamål, mån boken, eller baggen måste
 hava fölt tre år samma somare. Län slaktades.

ANDRE TILLFÖRLITLIGT